

Gn kapitola 26.

[1] V zemi nastal opět hlad, jiný než onen první, který byl za dnů Abrahamových. Izák tedy odešel do Geraru k abímelekoví, pelištejskému králi. [2] Ukázal se mu totiž Hospodin a pravil: "Nesestupuj do Egypta. Přebývej v zemi, o níž ti řeknu. [3] Pobývej v této zemi jako host. Já budu s tebou a požehnám ti, tobě a tvému potomstvu dám všechny tyto země. Tak splním přísahu, již jsem se zapřisáhl tvému otci Abrahamovi: [4] 'Tvé potomstvo rozmnožím jako nebeské hvězdy; tvému potomstvu dám všechny tyto země. V tvém potomstvu dojdou požehnání všechny pronárody země.' [5] To proto, že Abraham uposlechl mého hlasu a dbal na to, co jsem mu svěřil: na má přikázání, nařízení a zákony." [6] Izák se tedy usadil v Geraru. [7] Když se muži toho místa vyptávali na jeho ženu, řekl: "Je to má sestra." Báł se totiž říci, že je to jeho žena, aby ho muži toho místa kvůli Rebece nezabili, neboť byla půvabného vzhledu. [8] Jednou, když tam byl už delší dobu, vyhlédl z okna abímelek, pelištejský král, a spatřil Izáka, jak se laská se svou ženou Rebekou. [9] Předvolal tedy abímelek Izáka a řekl: "To je určitě tvá žena. Pročpak jsi mi řekl, že je to tvá sestra?" Izák odpověděl: "Řekl jsem to, abych kvůli ní nepřišel o život." [10] Abímelek pravil: "Cos nám to učinil? Málem by byl někdo z lidu spal s tvou ženou a uvedl bys na nás vinu!" [11] Proto Abímelek přikázal všemu lidu: "Kdoby se dotkl tohoto muže nebo jeho ženy, bude bez milosti usmrcen." [12] Izák začal v té zemi sít a sklídl toho roku stonásobně; tak mu Hospodin požehnal. [13] Tak se ten muž vzmohl a vzmáhal se stále víc, až se stal velice zámožným. [14] Měl stáda bravu a stáda skotu i četnou čeládku. Pelištejci mu proto záviděli. [15] Pelištejci zasypali všechny studně, které vykopali Abrahamovi služebníci za Izákova otce Abrahama, a naplniti je prachem. [16] Abímelek řekl Izákovi: "Odejdi od nás, neboť jsi mnohem mocnější než my." [17] Izák tedy odtud odešel, utábořil se v Gerarském úvalu a usadil se tam. [18] Znovu kopal studně, které vykopali za dnů jeho otce Abrahama a které po Abrahamově smrti Pelištejci zasypali. Pojmenoval je stejně jako jeho otec. [19] Izákovi služebníci kopali v tom úvalu a přišli na studni pramenité vody. [20] Ale gerarští pastýři se s pastýři Izákovými přeli: "Ta voda patří nám!" Proto tu studni pojmenoval Esek (to je Váda), že se s ním vadili. [21] Vykopali tedy jinou studni. O tu se také přeli proto ji pojmenoval Sitná (to je sočení). [22] Pak postoupil dál a vykopal další studni; o tu se již nepřeli. Pojmenoval ji Rechobót (to je prostorná) a řekl: "Teď už nám Hospodin poskytl prostor abychom se mohli na zemi rozplodit." [23] Odtud vystoupil do Beer-šeby. [24] Tu noc se mu ukázal Hospodin a pravil: "Já jsem Bůh tvého otce Abrahama. Neboj se, jsem s tebou. Požehnám ti a rozmnožím tvé potomstvo kvůli Abrahamovi, svému služebníku." [25] Izák tam vybudoval oltář a vzýval Hospodinovo jméno. Postavil tam také svůj stan a jeho služebníci tam vyhloubili studni. [26] Tu k němu přišel z Geraru abímelek se svým přítelem Achuzatem a píkol, velitel jeho vojska. [27] Izák se jich otázel: "Proč jste ke mně přišli? Vždyť jste mě nenáviděli a vypověděli jste mě." [28] Odpověděli: "Shledali jsme, že je s tebou Hospodin. Proto jsme si řekli: Ať nás stihne kletba, nás i tebe, porušíme-li smlouvu kterou s tebou chceme uzavřít. [29] Neučiníš nám nic zlého, jako jsme se ani my nedotkli tebe. Prokazovali jsme ti jen dobro a propustili jsme tě v pokoji. Jsi přece Hospodinův požehnaný!" [30] Izák jim vystrojil hody, i jedli a pili. [31] Za časného jitra se zavázali vzájemnou přísahou. Potom je Izák propustil a oni od něho odešli v pokoji. [32] Právě toho dne přišli Izákovi služebníci a pověděli mu o studni, kterou vykopali. Řekli mu: "Našli jsme vodu!" [33] Nazval ji Šibeá (to je přísězná). Proto se to město jmenuje Beer-šeba (to je Studně přísahy) až podnes. [34] Když bylo Ezauovi čtyřicet let, vzal si za ženu Jehúditu, dceru Chetejce Beera, u Basematu, dceru Chetejce Elóna. [35] Ty působily Izákovi a Rebece jen hořké trápení.